

پست الکترونیکی:

شبکه‌های

آموزش و پژوهش

ابراهیم تقیب‌زاده مشایخ

عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات فیزیک نظری و ریاضیات

تکنولوژی مخابرات، ارتباطات و میکروالکترونیک - درآمده و حتی به عرصه استاندارد نیز وارد شده است. نخستین پروژه در زمینه راهاندازی یک شبکه آزمایشی، پروژه «آرپانت» بود که از سال ۱۹۶۰ آغاز و در کمتر از ۱۰ سال از شکل یک پروژه آزمایشی به یک شبکه گستردۀ مبدل شد و اکثر کامپیوترهای وزارت دفاع آمریکا را دربرگرفت و در رده معتبرترین شبکه کامپیوترا نظامی منجر به ایجاد شبکه «میل نت» شد. در همین دوران، نیاز به راهاندازی یک شبکه گستردۀ بین مراکز پژوهشی و دانشگاهی، رفته رفته ضرورت بیشتری می‌یافتد و به موازات آن، اولین گام‌ها در زمینه وضع استانداردها برای پروتکل‌های ارتباطی و ارائه مدل مرجعی برای این گونه از ارتباطات برداشته شد. پروژه «بیت نت» را می‌توان نخستین شبکه گستردۀ بین‌المللی به حساب آورد که از یک ارتباط کامپیوترا بین دو دانشگاه «سیتی یونیورسیتی» و «بیل» آغاز شد و طی کمتر از یک سال، عرصه آن به دانشگاه کالیفرنیا نیز رسید و تا پایان سال ۱۹۸۴ یکصد دانشگاه و مرکز پژوهشی به عضویت آن درآمدند و براساس پروتکل جدید «ان جی ای» اقدام به تبادل اطلاعات و اشتراک منابع نمودند. در همین زمان، پروتکل تازه «تی سی بی - آی پی» روز به روز فراگیرتر می‌شد و از سال ۱۹۸۳ بسیاری از شرکتها اقدام به تولید تجهیزات همساز با آن کردند و عملًا از سال ۱۹۸۵ شبکه‌های محلی براساس این پروتکل به یکدیگر متصل شدند و با به کارگیری شبکه‌های عمومی (اطلاعاتی) پایه‌های شبکه بین‌المللی جدیدی به نام «ایترننت» نهاده شد. با وجود اینکه بالغ بر یکصد شبکه بین‌المللی در سطح جهان موجود است ولی دو شبکه «بیت نت» و «ایترننت» موفق‌ترین شبکه‌ها در محسوب می‌شوند. براساس آمار مرکز بین‌المللی اطلاعات تا پایان سال ۱۹۹۲، ۱۷۰۰۰ شبکه محلی - که شامل ۹۹۲ هزار کامپیوتر است - در شبکه «ایترننت» قرار داشتند و ۱۴۰۰ مؤسسه بین‌المللی در ۴۹ کشور جهان عضو شبکه «بیت نت» هستند. قسمت اعظم کامپیوترهای موجود در

آنچه امروزه به پست الکترونیکی (email) معروف است، به نوعی به ارتباط کامپیوترا از طریق شبکه‌های کامپیوترا مربوط می‌شود. وجود این شبکه‌ها، جهان پیچیده امروز را به یک «دهکده جهانی» تبدیل کرده است که همه مردم در سراسر دنیا در ارتباط تنگاتنگ با یکدیگر زندگی می‌کنند، ارتباطی که در آینده روی تمامی جنبه‌های «تولید علم» تأثیری حیاتی و همه جانبه خواهد گذاشت.

خدمات شبکه‌های کامپیوترا به طور اصولی به دو دسته تقسیم می‌شوند:

۱- ارتباطات از طریق کامپیوترا (Computer Mediated Communication) در این نوع خدمات، استفاده کنندگان می‌توانند با کمک کامپیوترا به ارسال پیامها، مقاله‌ها، دریافت پیامهای محاوره‌ای و عضویت در فهرستهای توزیعی خودکار اقدام کنند.

۲- اشتراک منابع (Resources Sharing). در این نوع از خدمات، استفاده کننده از منابع سخت‌افزاری و نرم‌افزاری کامپیوتراهای متصل به شبکه - مانند پرونده‌های داده‌ای و CPUها - بهره می‌جويد. در این روش، خدماتی همچون کنفرانس‌های الکترونیک، پست الکترونیک، فهرستهای تخصصی، اجرای برنامه‌های از راه دور، استفاده از توان محاسباتی سیستمهای کامپیوترا متصل به استخوان‌بندی شبکه و بالاخره دریافت اطلاعات از بانکهای اطلاعاتی موجود در شبکه صورت می‌گیرد.

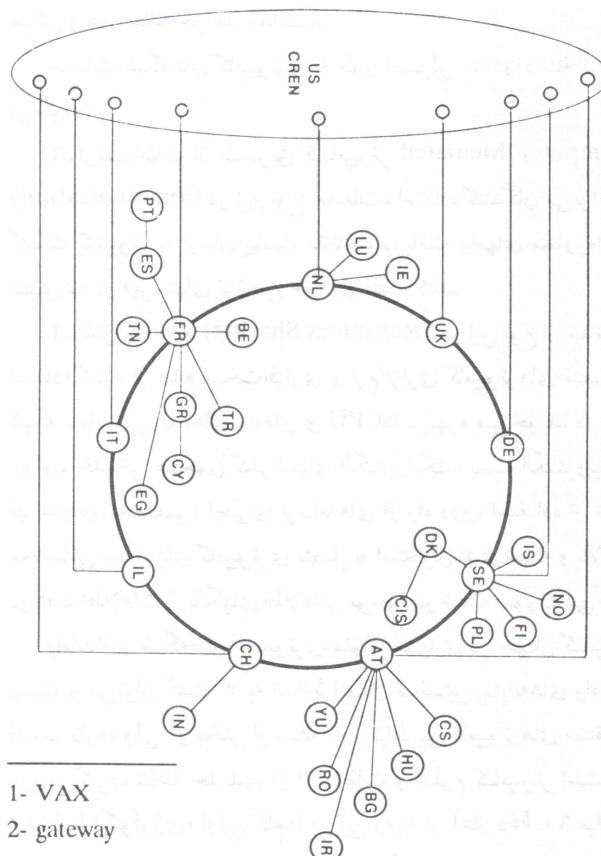
راهاندازی شبکه‌های کامپیوترا مقوله جدیدی در جهان کامپیوترا نیست و می‌توان گفت که به اندازه اتصال نخستین پایانه‌های راه دور قدمت دارد، ولی آن بخش از مسئله که ارتباط بین کامپیوتراهای مستقل را دربرمی‌گیرد، شاخه جدیدی از ارتباطات و علوم کامپیوترا است، در ارتباط با تکنولوژی، اولین گام‌ها در این زمینه از آغاز دهه ۶۰ میلادی برداشته شد و در کمتر از سه دهه به صورت یکی از فعل ترین شاخه‌ها - چه در علوم کامپیوترا و مقاهم مبانی نرم‌افزار و چه در زمینه کاربردها و

● با وجود اینکه بالغ

بر یکصد شبکه بین‌المللی
در سطح جهان موجود است
ولی دو شبکه «بیت نت» و «اینترنت»
موفق‌ترین شبکه‌ها محسوب می‌شوند.

● دسترسی به پایگاه داده‌ها و کتابخانه‌های منابع، واقع در مراکز دیگر. همچنین در اثر همکاری نزدیک مشترکین شبکه، صدها طرح مختلف کاربردی و پژوهشی پیاده‌سازی شده که در واقع جزء خدمات شبکه محسوب می‌شوند که از آن جمله می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- امکان دسترسی به کتابخانه «ایی ام بی ال»
- امکان دسترسی به پایگاه داده‌های بزرگ «آستر»

استخوان‌بندی شبکه bitnet ۱۹۹۳

1- VAX

2- gateway

3- infrastructure

4- CERN

5- backbone

شبکه‌ای «اینترنت» دارای محیط یونیکس هستند ولی شبکه «بیت نت» شبکه‌ای با ساختار «آی بی ام» است. طیف گسترده‌ای از کامپیوترها، اعم از آی بی ام، ماشینهای «وکس»^۱ و حتی سیستمهای یونیکس که قابلیت شبیه‌سازی نرم افزاری محیط «آر جی ای - ان جی ای» را دارند در این شبکه موجودند. لازم به ذکر است که ارتباطات بین شبکه‌ای از طریق دروازه‌هایی^۲ فراهم شده است و پروژه‌های زیادی از طرف کمیته مشترک گسترش دو شبکه، سعی دارند «فوق ساختار»^۳ این دو شبکه را هرچه بیشتر به یکدیگر نزدیک کنند. اغلب شبکه‌های بین‌المللی از نظر استخوان‌بندی مشابه یکی از دو شبکه فوق الذکرند.

یکی از مهم‌ترین شبکه‌های بین‌المللی، شبکه «ارن» است. پروژه ارن از سال ۱۹۸۵ آغاز شد و امروزه فراگیرترین شبکه بین کشورهای اروپایی، خاورمیانه، آسیای میانه و افریقاست. ساختار اصلی ارن مانند «بیت نت» است. پروژه ارن به سفارش آزمایشگاه فیزیک ذرات بنیادی اروپا^۴ توسط شرکت «آی بی ام» پیاده شد. از هر کشور یک گره در استخوان‌بندی این شبکه قرار می‌گیرد که عمدها در یکی از مراکز پژوهشی یا آموزشی قرار دارد. پروژه ارن به دلیل اتصال به کلیه شبکه‌های بین‌المللی از جمله «اینترنت» و «بیت نت»، شبکه‌های ملی اروپا و خاورمیانه و همچنین گره‌های واقع در قاره افریقا و نیز به خاطر ماهیت پژوهشی و آموزشی، در رده موفق‌ترین شبکه‌های بین‌المللی قرار دارد. هم‌اکنون ۴۰ کشور در این شبکه عضویت دارند و تعداد استفاده کنندگان شبکه بالغ بر یکصد هزار است. اطلاعات مبادله شده در این شبکه تنها در سال ۱۹۹۱، بیش از ۷/۴ میلیارد رکورد بوده است و رشد سالانه اطلاعات مورد تبادل بین ۲۰ تا ۳۲ درصد می‌باشد.

این شبکه نخستین شبکه بین‌المللی است که کشورهای اروپای شرقی و ایران به عضویت آن درآمده‌اند. خطوط ارتباطی در «ستون فقرات»^۵ این شبکه از سرعت ۹۶۰۰ تا ۲ مگابایت در ثانیه برخوردار است. علاوه بر اعضای اصلی، بالغ بر ۱۰۰ انسیتو و مرکز تحقیقاتی اروپایی نظیر آزادس اس فضایی اروپا، سی ان آر اس (فرانسه)، آزمایشگاه رادرفورد آئلتن (انگلستان) و انسیتو ماکس پلانک (آلمان) عضو وابسته ارن هستند.

شبکه ارن تسهیلات و امکانات زیر را در اختیار استفاده کنندگانش قرار می‌دهد:

- دریافت یا ارسال پست الکترونیک به یک یا چند مشترک شبکه.
- انتقال پرونده‌های کامپیوتری از هر نوع اعم از پرونده داده‌ها، برنامه‌ها و اسناد و مدارک.
- تبادل پامهای محاوره‌ای.
- بهره‌برداری همزمان چندین استفاده کننده از تجهیزات کامپیوتری واحد.
- دسترسی به پردازنده‌های قدرتمند - مانند ایر کامپیوترها - واقع در مراکز دیگر به منظور اجرای برنامه‌های خاص.

● نخستین پروژه

در زمینه راه اندازی یک شبکه آزمایشی،

پروژه «آرپانت» بود

که از سال ۱۹۶۰ آغاز

و در کمتر از ۱۰ سال از شکل یک پروژه آزمایشی

به یک شبکه گسترده مبدل شد.

مخابرات، در آینده تزدیک تعداد هشت پایانه در این دانشگاه به شبکه ارن متصل خواهد شد و استادان و محققان این دانشگاه از خدمات این شبکه بهره مند خواهند گردید.

به امید آنکه هرچه سریع تر گام اساسی ایجاد شبکه ملی و دانشگاهی تحقق یابد تا توانیم هرچه بیشتر از جریان پرشتاب علم جهانی بهره گیریم و خود با ایجاد مکبهای علمی، بر آن بیافزاییم.

● برگزاری میزگردها و کنفرانس‌های الکترونیکی در موضوعات پژوهشی (مانند کنفرانس کلن در مورد تحقیقات سرطان‌شناسی).

● پیاده‌سازی نرم‌افزار مهم «نت سرو» که یک نسخه از آن به رایگان در اختیار هر کشور عضو شبکه قرار داده می‌شود. این نرم‌افزار علاوه بر اینکه راهنمای مستقیم استفاده کنندگان در طرز بهره‌برداری از شبکه است به مسؤول هر مرکز در تهیه آمار کارکرد و بهره‌برداری از شبکه کمک می‌کند.

● امروزه وجود «پست الکترونیکی»

جهان را به یک «دنهکده جهانی» تبدیل کرده است که همه مردم در سراسر دنیا در ارتباط تنگاتنگ با یکدیگر زندگی می‌کنند.

گسترش خدمات شبکه ارن در داخل کشور، همان مرحله سوم است که قبلاً به آن اشاره شد. اساسی‌ترین هدف مرکز تحقیقات، گسترش گره‌ها و خدمات شبکه بین مراکز دانشگاهی و پژوهشی است. به دلیل اینکه تحقق این امر یکی از مهم‌ترین عوامل در ارتقاء سطح تحقیقات در کشور است. در حال حاضر، ۱۸ دانشگاه و مؤسسه تحقیقاتی متاضی اتصال به مرکز و بهره گیری از خدمات شبکه‌اند. برخی از این مراکز خود در یک استخوان‌بندی قرار خواهند گرفت و بقیه از طریق ارتباط با یکی از عناصر شبکه به این ساختار متصل خواهند شد. خوب‌بختانه همان‌طور که گفته شد، امور دنایی شرکت مخابرات در آستانه راه‌اندازی یک شبکه داده‌ای ایکس ۲۵ است و مرکز ما مقصد دارد حتی با این شبکه متصل شود. در نتیجه، بسیاری از مراکز دیگر خواهند توانست با عضویت در این شبکه به مرکز ما متصل شوند. البته مشکلی که در این زمینه پیش روست، دریافت مجوز ورود برای تجهیزات کامپیوتری جهت اتصال به این شبکه است و بنابراین حرکت ما برای گسترش این شبکه باید بسیار حساب شده باشد. کنندی نسبی کار در این زمینه نیز کم و بیش به همین خاطر است. ما تجربه کشورهایی نظیر مجارستان را پیش رو داریم. در آنجا پس از صرف حدود یک میلیون دلار هزینه، یک شبکه ملی راه‌اندازی شد که پس از گذشت یک‌سال از عمر آن به این نتیجه رسیدند که ساختار به دست آمده عمل غیرقابل استفاده و گسترش است و دوباره ساختار جدیدی را جایگزین آن ساختند. با تمام این احوال، مرکز قصد دارد که خدمات شبکه را حتی الامکان طی سال آینده در داخل کشور گسترش دهد و در حال بررسی راه حل‌های مختلف موجود است.

با هماهنگی‌های به عمل آمده با دانشگاه صنعتی شریف و شرکت

عنوان شبکه ملی	کشور
ACONET	اتریش
CARNET	کروواسی
DENET	دانمارک
FUNET	فنلاند
RENATER	فرانسه
DFN	آلمان
ARIADNET	یونان
HUNGARNET	مجارستان
ISNET/ SURIS	ایسلند
HEANET	ایرلند
GARR	ایتالیا
RESTENA	لوکزامبورگ
SURFNET	هلند
UNINETT	نروژ
NASK	لهستان
NCCR	پرتغال
ARNES	اسلونی
REDIRIS	اسپانیا
SUNET	سوئد
SWITCH	سوئیس
TURVAKA	ترکیه
JANET	بریتانیا